

ת"פ (חדרה) 56195-05-21 - מדינת ישראל נ' עבדאללטיף ג'בארין

ת"פ (חדרה) 56195-05-21 - מדינת ישראל נ' עבדאללטיף ג'בארין/שלום חדרה

ת"פ (חדרה) 56195-05-21

מדינת ישראל

נגד

עבדאללטיף ג'בארין

בית משפט השלום בחדרה

[21.07.2024]

כבוד השופט אלכס אחר

ע"י ב"כ עוה"ד מעיין בנימין קריאף

ע"י ב"כ עוה"ד עאדל בויאר

גזר דין

הנאשם חזר בו מכפירתו והורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות נהיגה בחוסר זהירות - לפי תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה, שינוי רכב או חלקי רכב - לפי סעיף 413ט לחוק העונשין והפרעה לשוטרים במילוי תפקידו - לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

לפי עובדות כתב האישום, בתמצית, בתאריך 10.02.20, נהג הנאשם בכביש 65 ברכב שהורד מהכביש לאחר שהצמיד לחזיתו לוחית רישוי השייכת לרכב אחר. לאחר שהבחינו בו שוטרים וסימנו לו לעצור, נמלט הנאשם לכביש 65, חצה את צומת ערערה בניגוד להוראות, סיכן רכבים אחרים, נכנס לנתיב ללא השתלבות ונסע על הכביש המהיר עד שעצר בפתאומיות ללא אזהרה מוקדמת, ירד מהרכב ונמלט לכיוון היער הסמוך עד שנתפס על ידי השוטרים. כל זאת, למרות שהשוטרים השתמשו בכריזה, סירנות ואורות מהבהבים.

הנאשם צירף תיק נוסף ת"פ 24955-07-22 ובו הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות קשירות קשר לעשות פשע - לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין וקבלת רכב או חלק גנובים בצוותא - לפי סעיפים 413+29(א) לחוק העונשין.

אציין כי תיק זה נותב בתחילה למותב אחר ולאחר פרישתו, נותב אליי.

לפי עובדות כתב האישום, בתמצית, בתאריך 01.07.22 נגנב רכבה של הגב' רות דאבי מהעיר בת ים. בתאריך 02.07.22 חבר הנאשם יחד עם אחר ברכב ליווי שבבעלות האחר, הגיע לכפר עקב, קיבל לידו את הרכב הגנוב והחל בנסיעה למעבר קלנדיה בכוונה להעביר את הרכב לפירוק בכפר ברטעה וזאת כאשר הנאשם נוהג ברכב הגנוב והאחר נוהג ברכב הליווי.

הנאשם נעצר במסגרת התיק המצורף מאחורי סורג ובריא מתאריך 02.07.22 ועד לתאריך 12.09.22 מועד בו נעצר באיזוק אלקטרוני ואולם, בתאריך 12.07.23 שוחרר הנאשם למעצר בית.

בשל גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירות בתיק העיקרי, קיימת קבלת חובת תסקיר שירות המבחן בעניינו.

בתאריך 21.12.23 נתקבל תסקיר שירות המבחן בו פורטו נתוני האישים של הנאשם, בן 23, רווק, עובד בתחום השיפוצים, סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. לחובת הנאשם הרשעה קודמת מבית המשפט לנוער משנת 2017 בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, התפרעות והחזקת נשק שלא כדין בגינה נדון למאסר מותנה, צו של"צ וצו מבחן. צו השל"צ הופקע והומר לקנס.

לחובת הנאשם 12 הרשעות תעבורה קודמות כאשר בשנת 2021 הורשע בנהיגה בשכרות ונדון למאסר מותנה, צו של"צ וצו מבחן שהופקע והומר לקנס.

הנאשם מקבל אחריות על מעשיו ומגלה חרטה וצער אך מטיל אחריות על האחר שביקש שיסייע לו בהעברת הרכב. לטענתו, לא ידע שהרכב גנוב אך לא בדק זאת לעומק, פעל באופן אימפולסיבי וללא חשיבה על מעשיו. כיום לא נמצא בקשר עם האחר, הביע אמפתיה לנפגעת העבירה ורצון לתקן את הנזק.

אשר לתיק העיקרי, קיבל אחריות על מעשיו, טען שביקש את הרכב משכנו והיה מודע לכך שהרכב ללא רישוי מתאים. שיתף שנבהל כשהבחין במשטרה ופעל באופן אימפולסיבי וילדותי מתוך לחץ.

הנאשם שלל שימוש באלכוהול וסמים אך לא הגיע לבדיקת שתן ולא לראיון לצורך בדיקת התאמתו לקבוצת צעירים בשירות המבחן.

שירות המבחן התרשם שהנאשם שב ומבצע עבירות בהיותו משולב בטיפול וכאשר עונש מותנה כנגדו, החל לבסס נורמות התנהגות עברייניות, תוך ביסוס מערכות יחסים עם דמויות עוברות חוק. הנאשם לא לוקח את מלוא האחריות, מתקשה להציב גבולות פנימיים וחיצוניים, מתקשה להפעיל שיקול דעת ומתקשה להתגייס למסגרת טיפולית או שיקומית ולכן קיים סיכון להישנות עבירות.

לאור האמור, נמנע שירות המבחן ממתן המלצה טיפולית והמליץ על ענישה מרתיעה ומציבת גבול בדמות מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס.

בעקבות המלצת שירות המבחן, ביקש בא כוח הנאשם שליחת הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות שיבחן את כשירותו לבצע עבודות שירות ככל שכך ייגזר. בתאריך 29.05.24 נתקבלה חוות דעת חיובית מטעם הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשם נמצא כשיר לשאת בעבודות שירות במרכז אזורי לקשיש עכו.

בתאריך 02.06.24 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום וטענה שהנאשם פגע בערכים המוגנים של שמירה על ביטחונם של משתמשי הדרך, פעילותם התקינה של גורמי אכיפת החוק ורכושו של הזולת. המאשימה טענה שמדובר בשני אירועים שנעברו במועדים שונים ומהות העבירות שונות ולכן ביקשה לקבוע 2 מתחמי ענישה נפרדים. בתיק העיקרי המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל ואילו בתיק המצורף ביקשה לקבוע מתחם ענישה בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 20 חודשי מאסר בפועל בהתחשב בכך שהעבירות תוכנו מראש ובוצעו בצוותא.

בשל הרשעותיו הפליליות והתעבורתיות הקודמות של הנאשם (ת/1) ותסקיר שירות המבחן ביקשה המאשימה למקם את הנאשם ברף הבינוני של המתחמים ולגזור עליו מאסרים בפועל במצטבר, מאסר על תנאי, קנס, פיצוי למתלוננת, פסילה בפועל, ופסילה על תנאי.

בא כוח הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות, תוך שהפנה לכך שעמדת המאשימה מלכתחילה ביחס לתיק העיקרי הייתה מאסר על תנאי וזאת השתנתה רק בשל חלונות האוורור שניתנו במהלך תקופת האיזוק. העבירות בתיק העיקרי בוצעו לפני ארבע וחצי שנים ובדרך כלל הענישה הנוהגת בעבירות אלה היא מאסר מותנה.

הנאשם היה עצור מאחורי סורג ובריא כמעט חודשיים וחצי ובאיזוק אלקטרוני 10 חודשים נוספים.

שירות המבחן התרשם הנאשם לקח אחריות על מעשיו, ביטא חרטה ואמפתיה כלפי המתלוננת והרשעתו הקודמת התיישנה לפני 4 שנים. בהתאם לפסיקה אליה הפנה, ביקש בא כוח הנאשם להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות ולהימנע מהטלת פסילה בפועל מאחר ומקום עבודתו השירות נקבע בעכו.

הנאשם ביקש לשאת דבריו והצטער על מעשיו, טען שלמד מהטעויות ושבמהלך השנה שהיה במעצר בית עשה חשבון נפש.

דיון והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

מאחר שיש דמיון בין מהות עבירות הרכוש של שינוי פרטי הרכב לבין קבלת רכב או חלק גנובים, ולראיה, מיקומם האחת ליד השנייה בחוק העונשין, סבורני שיש לקבוע לשני התיקים מתחם ענישה אחד כולל, כאשר מובן שלריבוי האירועים יינתן משקל.

אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם בתיק העיקרי, כך גם אין צורך להרחיב אודות הסיכון הגלום בהן, שכן נסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם מדברות בעד עצמן. מדובר באירוע חמור, שאף בנס לא הסתיים בפגיעות בגוף ובנפש שכן בנקל אירוע שכזה, נהיגה שכזו, והתנהלות הנאשם, מלמדים על כך שהנאשם במודע המשיך במנוסתו, נהג בכביש מהיר תוך סיכון משתמשי הדרך ונעצר רק אחרי שירד מהרכב באמצע הכביש, ברח ליער ונתפס על ידי השוטרים.

בתיק המצורף, הנאשם פגע במעשיו בזכות הקניין של בעלת הרכב ועוצמת הפגיעה היא גבוהה. מעבר לשווי הכספי של הרכב, המצריכה את בעלת הרכב לשלם אלפי שקלים מכיסה אם אין לה ביטוח, ואם יש לה ביטוח - הנזק מגולגל לחברת הביטוח וממנה לציבור המבוטחים שנאלץ לשלם פרמיות גבוהות. בנוסף, נגרמות לבעלת הרכב טרדה מרובה ועוגמת נפש ועליהן חברות הביטוח לא מפצות.

במעשיו פגע הנאשם בביטחונם של משתמשי הדרך, וסיכל את חובת כיבוד החוק בפני גורמי האכיפה וכן פגע בקניינה של המתלוננת.

בתי המשפט הביעו לא אחת את עמדתם הברורה ביחס למי שנוהג בכבישי הארץ ונהיגתו מסכנת את משתמשי הדרך, כך גם מי שעושה כן כאשר הוא נמלט מגורמי אכיפת החוק, לעניין זה ראו למשל ע"פ 3958/10 מדינת ישראל נ' חוסין חסן: "הרבינו בשנים האחרונות להרתיע מפני הסכנה אותה יוצרים נהגים תוך ניסיון למנוע את עיכובם או מעצורם ע"י שוטרים. אירועים מסוג זה הסתיימו לא אחת בפגיעות בנפש..."

כמו כן ראו ע"פ 7255/08 פלוני נ' מדינת ישראל שם נאמר בין היתר ביחס למי שאינו מציית להוראות השוטרים ומי שפועל להפרעה לתפקידם: "... מזה מספר שנים אנו מתריעים מפני תופעה נפוצה במקומותינו, כאשר נהגים הנדרשים על ידי שוטרים לעצור לביקורת או בעקבות ביצועה של עבירת תעבורה, נמלטים על נפשם תוך נסיעה פרועה בה כרוכים סיכונים לחייהם של הולכי רגל ומשתמשים אחרים בדרך. למרבה המזל, מרביתם של אותם נרדפים אחרי הרכב הנמלט הסתיימו ללא פגיעות בחיי בני אדם, אולם, היו גם מקרים בהם שילמו אזרחים תמימים בחייהם את מחירה של הנהיגה המופקרת של הנהג הנמלט."

לעניין הדגשת חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, אפנה לע"פ 4538/08 מדינת ישראל נ' פלוני, שם נקבע בין היתר: "בית משפט זה קבע רמת ענישה גבוהה במיוחד לעבירות הכרוכות בנהיגה פרועה בכביש תוך סיכון מידי של חיי אדם בנתיב תחבורה ואגב התעלמות מכללי התנועה ומהוראות שוטרים לעצור. חומרת הענישה נובעת הן מהחומרה המופלגת העולה מהתנהגות זו, ומהסיכונים שהיא טומנת בחובה, והן מהתפשטותה של התופעה המסוכנת הזו בכבישי הארץ, באזורים שונים בערים ומחוצה להן (ע"פ 1535/06 מדינת ישראל נ' יוסי לוי (לא פורסם, 7.6.06); ע"פ 2410/04 מדינת ישראל נ' אבולקיעאן (לא פורסם, 11.11.04); ע"פ 3383/05 אנוואר נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 27.10.05); ע"פ 217/04 אלקורעאן נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 29.6.05); ע"פ 308/06 מדינת ישראל נ' סבן (לא פורסם, 15.5.06)).

מידת הסטייה מהתנהגות נורמטיבית, המשתקפת בשרשרת העבירות שהמשיב היה מעורב בהן מצביעה על קיום מסוכנות גבוהה וממשית מצדו לביטחון אדם ורכוש".

ביחס לעבירות בתיק המצורף, כפי שנאמר בת"פ (מחוזי ב"ש) 17663-09-22 מדינת ישראל נ' אטרש (27.11.23): "גניבת כלי רכב בישראל והעברתם אל שטחי הרשות הפלסטינית, הינה תופעה חמורה ומקוממת, המקיימת סביבה תעשייה עבריינית שלמה. כלי הרכב נגנבים בישראל, לפעמים על פי הזמנה מראש, מועברים אל שטחי הרשות, ושם הם נמכרים לתושבים המקומיים במחירים נמוכים משמעותית ממחירם הריאלי, או מפורקים וחלקיהם נמכרים למוסכים בשטחים ובישראל.

תחומי הרשות הפלסטינית משמשים מעין "עיר מקלט" לכלי הרכב הגנובים והסיכוי של הרשויות בישראל או של אדם או גוף פרטי לשים עליהם יד ולהחזירם לבעליהם, קטן.

גניבות כלי רכב בישראל, גורמות נזקים כבדים לפרט ולחברה. חברות הביטוח נאלצות לשלם סכומי עתק כפיצוי על הרכבים הגנובים, ובתגובה לכך הן מעלות את פרמיות הביטוח לציבור הרחב. בדרך כלל, הפיצוי המתקבל מחברת הביטוח איננו מלא ואיננו מידי, ובעלי כלי הרכב הגנובים ניזוקים כלכלית, ובנוסף, לוקח זמן עד לרכישת רכב אחר, והחוויה כולה גורמת מפח נפש רב ותחושת תסכול ואין אונים".

בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות יש לזקוף לחובת הנאשם את נהיגתו והתנהגותו המסוכנת מאחר שמדובר בשוטרים שכרזו לנאשם לעצור בצד הדרך לשם בדיקתו לאחר שהבחינו שהוא נוהג ברכב שלוחית הזיהוי שהוצמדה לו שייכת לרכב אחר. בנקל יכול היה הנאשם למנוע את הסלמתו של האירוע אילו רק היה נשמע לקולם של השוטרים במקום. הנאשם בחר לעשות דין עצמי, המשיך בנהיגה, הגיע לכביש הראשי, חצה את הצומת בניגוד להוראות, תוך שסיכן רכבים, ירד לכביש הראשי מבלי שהשתלב ועצר את רכבו באמצע הכביש המהיר ללא אזהרה. אשר לתיק המצורף, הנאשם חבר לאחר, איתו נסע ברכב ליווי ובו שני מכשירי קשר, עובדות המצביעות על תכנון מוקדם.

הנאשם בהתנהלותו סיכן את עצמו, את משתמשי הדרך ואת רכושו של הציבור. על כן במעשיו אלה פגע הנאשם בערכים המוגנים במידה גבוהה.

כפי שנאמר בעניין אטרש: "המחוקק ייחד הוראות מיוחדות לעבירות הרכוש הקשורות לכלי רכב, וקבע להן עונשים חמורים מאלה הקבועים לעבירות הרכוש הכלליות.

סעיף 413' בחוק העונשין קובע כי המקבל בעצמו או על-ידי אחר רכב ביועדו שהושג בעבירה, או הנוטל עליו את השליטה ברכב כאמור, דינו - מאסר שבע שנים; וסעיף 413'ט' בחוק העונשין קובע כי המזייף או מטשטש סימני זיהוי של רכב, או של חלק של רכב, או עושה מעשה המקשה על זיהוי, דינו - מאסר שבע שנים.

מדיניות הענישה בעבירות אלה הינה של חומרה והעדפת שיקולי הגמול וההרתעה ובמסגרתה, ככלל, הענישה כוללת מרכיב של מאסר בפועל לתקופה משמעותית. (ראה, מיני רבים, עפ"ג 51984-08-17 אלעס נ' מדינת ישראל (08.11.17) בו הוטלה שנת מאסר על מי שקיבל לידיו רכב גנוב והובילו לשטחים; רע"פ 780/15 מוצטפא חאג' יחיא נ' מדינת ישראל (04.02.15) בו הוטלו 11 חודשי מאסר על מי שסייע לגניבת רכב לאחר שנהג ברכב מוביל שאחריו נהג אחר ברכב גנוב שקיבל. (האחר שקיבל את הרכב הגנוב ונהג בו נידון ל- 13 חודשים); ת"פ 6577-02-12 מדינת ישראל נ' סנדוקה ואח' (9.5.13) בו הוטלה שנת מאסר למי שקיבל לידיו רכב גנוב והסיעו למקום אחר)).

העבירה של מעשי פזיזות ורשלנות משתכללת בעשיית מעשים מסוימים בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה. מטבע הדברים, מעשים אסורים העלולים לסכן חיי אדם, מקבלים התייחסות עונשית רצינית. ואכן, מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה של נהיגת רכב בדרך נמהרת שיש בה כדי לסכן חיי אדם, היא של החמרה. הענישה הקונקרטית תלויה בנסיבות המסוימות של ההתנהגות, בביטוייה ובתוצאותיה. בצד התחתון של הרף נמצאות ההתנהגויות העולות אך במעט על עבירות תעבורה ובצד העליון שלו נמצאות ההתנהגויות הטומנות בחובן סכנה ממשית לאדם, הקרובות באופיין הפיזי - ולא במחשבה הפלילית הנלווית אליהן - לעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. ובהתאם, הענישה נעה בין מאסר בעבודת שירות ועד ל- 30 חודשי מאסר בפועל (ראה ע"פ 3867/08 מוחמד סיתאוי נגד מדינת ישראל, 03.09.08; ע"פ 8704/08 הייב נגד מדינת ישראל, 23.4.09; ע"פ 4836/11 חמאד נגד מדינת ישראל, 11.1.12; ע"פ 5691/09 ג'בארין נגד מדינת ישראל, 11.10.09).

עם זאת, בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 33614-03-24 אלמעאבדה נ' מדינת ישראל (07.05.24) נאמר במקרה דומה בו נתקבל ערעור המערער, ועבודות השירות שהוטלו עליו הומרו לצו של"צ: "זיוף סימני זיהוי של הרכב התבטא במקרה זה בהתקנת לוחיות זיהוי של רכב אחר. מבלי להקל ראש במעשה המערער ובהשלכותיו, הרי שבהשוואה לאפשרויות זיוף סימני זיהוי ברכב, המדובר אפוא בזיוף טכני, פשוט, חיצוני, שאינו משנה רישום בגוף הרכב. הגם שלזיוף כזה יכולה להיות נגיעה מסוימת להיבטים של בטיחות בדרכים, הרי שאין המדובר בעבירה שהסכנה המרכזית הכרוכה בה נוגעת לשמירת חיי אדם".

בנסיבות אלה, מצאתי לנכון לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 7-30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, לקחתי בחשבון את גילו של הנאשם, את העובדה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וצירף תיק נוסף, לקח אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי יקר, לרבות את זמנם של עדי התביעה, ולחובתו הרשעה פלילית אחת שהתיישנה.

אמנם לחובת הנאשם 12 הרשעות תעבורה קודמות אך רובן ככולן מסוג ברירת משפט והנאשם מעולם לא נשא בעונש מאסר מאחורי סורג ובריח ויש לתת משקל לנתון זה.

בעת קביעת העונש המתאים, בתוך מתחם הענישה, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין אשר ביקש להבנות את שיקול הדעת השיפוטי, יש לקחת בחשבון ולבדוק האם במקרה הקונקרטי הטלת מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, גם אם מדובר בתקופה קצרה, יהיה בה כדי לקבוע שהנזק עולה על התועלת. דו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים ("ועדת דורנר"), התייחס לעניין זה ומסקנתו מצדיקה בחינה מחודשת של שיקולי הענישה.

הנאשם היה עצור מאחורי סורג וברית למשך כחודשיים וחצי ולאחר מכן עצור בביתו בפיקוח אלקטרוני עוד כעשרה חודשים נוספים. אזכיר, מהעונש שייגזר, יש לנכות את התקופה בה היה הנאשם עצור מאחורי סורג וברית ולמעשה, אף לפי עמדת המאשימה, יצא הנאשם נושא בתקופת מאסר הקרובה לתקופה אותה ניתן לבצע בעבודות שירות. אם כך, סבורני שאינטרס הציבור ייצא נשכר משליחתו של הנאשם לבצע את התקופה המקסימלית בעבודות שירות ללא ניכוי תקופת מעצרו, חלף שליחתו למאסר מאחורי סורג וברית לתקופה ממנה ינוכה המעצר במהלכה ייחשף לחברה עבריינית ואולי ישתרשו דפוסי התנהגותו.

אמנם שירות המבחן התרשם שהנאשם איננו בשל להתחייב למסגרת שיקומית והמליץ על הטלת עבודות שירות אך כן התרשם שהנאשם מפנים את חומרת מעשיו, מביע חרטה ומעוניין לשנות את דרכיו. לאור זאת, סבורני שיש לאפשר לנאשם, צעיר, שעדיין לא גיבש לחלוטין את דרכו, הזדמנות אחרונה לשפר את דרכיו ולהוכיח כי פניו לשיקום. הזדמנות זו תינתן לו באמצעות שליחתו למאסר בעבודות שירות חלף מאסר מאחורי סורג וברית. יש לקוות שהנאשם יבין את ההזדמנות שניתנה לו, ינתק קשריו עם גורמים עוברי חוק ויחזור למוטב.

לאור מכלול הנתונים, באתי לכלל מסקנה שיש למקם את עונשו של הנאשם מעט מעל הרף התחתון של מתחם העונש ההולם ללא ניכוי תקופת מעצרו, לצד ענישה הצופה פני עתיד, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס. לא מצאתי לנכון בנסיבות ענייננו לחייב את הנאשם בפיצוי, שכן לא הוגש לי אומדן כלשהו לעניין הנזק שנגרמו לרכב. לאור האמור אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 8 חודשים אשר יבוצע בעבודות שירות במרכז אזורי לקשיש עכו, רחוב אבות ובנים 2 עכו. הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 8/9/24. במועד זה יתייצב הנאשם בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות וזאת לצורך קליטתו. מתקופת מאסר זו אין לנכות את תקופת המעצר וזאת לאור הנימוקים שאזכרו לעיל.

2. מאסר על תנאי של 5 חודשים למשך 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, על עבירות בהן הורשע בהליך זה שבפני.

3. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 15 חודשים. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט עד ולא יאוחר מיום 8/9/24 ובהעדרו יוגש מטעמו תצהיר והפסילה תחושב ממועד ההפקדה ותרוצה במצטבר לכל פסילה אחרת ככל שקיימת.

4. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותן עבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

5. אני מטיל על הנאשם קנס בסך של 3,500 ₪.

יש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מרגע מתן גזר הדין ועד ליום 8/9/24 וזאת באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-***** (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

למען הסר ספק מוסבר בזאת לנאשם כי במידה ולא יקיים את תנאי ההעסקה כדין ניתן יהיה בקשה לבית המשפט לצורך ביטולם ובמקרה שכזה הנאשם עלול לרצות את יתרת המאסר בפועל.

המזכירות תעביר עותק מגזר דין זה לממונה על עבודות השירות וכך ייעשה גם במקביל ב"כ הנאשם.

זכות ערעור כדין לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, ט"ו תמוז תשפ"ד, 21 יולי 2024, במעמד הצדדים.